

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. A., PhD.**, správca konkurznej podstaty Ing. P., P., IČO: X. proti žalovanému: **H., B.**, IČO: X. zast. JUDr. D., advokátkou, P., **o popretie pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2008 č.k. 2 Cbi 110/2005-132 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2008 č.k. 2 Cbi 110/2005-132 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

Podľa odôvodnenia uznesenia návrhom zo dňa 18.10.2007 sa žalovaný domáhal prerušenia konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 5K 7/2003 podľa §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Svoj návrh odôvodnil tvrdením, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Uvádza, že dňa 2.9.2003 podal na Krajskom súde v Košiciach návrh na zrušenie konkurzu vedeného pod. sp. zn. 5K 7/2003, podľa § 44 ods. 2 písm. a/ ZKV, o ktorom nebolo rozhodnuté a je názoru, že rozhodnutie v tejto veci bude mať význam pre rozhodnutie v konaní 2 Cbi 110/2005.

Súd zistil, že uznesením zo dňa 4.3.2003 sp.zn. 5K 7/2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.3.2003, pričom toto uznesenie nebolo napadnuté mimoriadnymi opravnými prostriedkami bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Ing. P.. Na základe návrhu veriteľa úpadcu na zrušenie konkurzu, súd nezistil splnenie žiadnej z podmienok na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 ZKV.

Pokiaľ ide o návrh žalovaného, na zrušenie konkurzu podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, súd ho nepovažoval za návrh procesný, ale za podnet, čo značí, že súd nemá povinnosť o ňom rozhodnúť.

Z týchto okolností súd dospel k záveru, že rozhodnutie o návrhu žalovaného na zrušenie konkurzu v konaní sp.zn. 5K 7/2003 nie je takou prekážkou postupu konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 Cbi 110/2005, ktorá by odôvodňovala jeho prerušenie.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie a navrhol ho zmeniť tak, že konanie na Krajskom súde v Košiciach sp.zn. 2 Cbi /110/2005 sa prerušuje až do právoplatného skončenia konania o návrhu na zrušenie konkurzu z 2.9.2003 prebiehajúceho na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K 7/03.

Nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého jeho podanie zo dňa 2.9.2003, ktorým navrhol zrušiť konkurz na majetok úpadcu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je len podnetom a teda neznamená povinnosť súdu o ňom rozhodnúť. Je názoru, že súd je povinný v zmysle ustanovení O.s.p. každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezáujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal, a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Podľa jeho mienky zákon dáva účastníkovi právo podať návrh a súdu povinnosť o ňom rozhodnúť teda aj o jeho návrhu zo dňa 2.9.2003 a čo sa doteraz napriek niekoľkým urgenciám nestalo.

Tvrdí, že rozhodnutie o jeho návrhu zo dňa 12.9.2003 na zrušenie konkurzu bude mať význam pre rozhodnutie súdu o popretí pohľadávky 4 590 756,60 Sk a prísl. a je to dôvod na prerušenie konania. Upozorňuje, že prerušenie konania je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods.1 O.s.p bez nariadenia pojednávania podľa §214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 5K 7/2003 zo dňa 4.3.2003 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Ing. P., P., IČO: X.. Súd prvého stupňa konštatoval, že toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.3.2003 a nebolo napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom.

Žalovaný si do konkurzu prihlásil svoju pohľadávku v celkovej výške 4 590 756,60 Sk, ktorú správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprel. Vzhľadom na to, že išlo o vykonateľné pohľadávky, na podanie žaloby je podľa § 23 ods. 3 ZKV aktívne legitimovaný správca konkurznej podstaty a spor je vedený pod sp. zn. 2 Cbi 110/2005.

Žalovaný podal vo veci dňa 22.10. návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. s odôvodnením, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Za toto konanie považuje svoj návrh zo dňa 2.9.2003 na zrušenie konkurzu 5K 7/03 podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV a uvádza, že súd o tomto návrhu napriek niekoľkým urgenciám nerozhodol. Je názoru, že bolo povinnosťou súdu podľa ustanovení O.s.p. o jeho návrhu na zrušenie konkurzu rozhodnúť a tvrdí, že po rozhodnutí by sa pokračovanie v konaní o popretie pohľadávky prihlásenej v tomto konkurznom konaní javilo nadbytočným.

Odvolaťov názor, že povinnosťou súdu podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je rozhodnúť o jeho návrhu zo dňa 2.9.2003 na zrušenie konkurzu sp. zn. 5K 7/03 je chybný. Odvolateľ nevzal do úvahy skutočnosť, že teda aj otázku vybavenia podania žalovaného označeného ako návrh na zrušenie konkurzu. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku sa podľa § 66e ods.1 ZKV použijú na konkurz primerane, ak tento zákon neustanovuje inak.

ZKV má v tomto smere iné ustanovenie a to práve v § 44 ods. 1, na ktorý sa žalovaný vo svojom návrhu odvoláva. Jeho znenie „súd uznesením zruší konkurz v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnanía“ nemožno interpretovať inakšie než ako povinnosť súdu ex offo zrušiť konkurz v prípadoch, ktoré sú v ust. § 44 uvedené, nemožno z neho vyvodzovať právo veriteľa podať účinne návrh na zrušenie konkurzu a z tohto vyplývajúcu povinnosť súdu o tom návrhu konať a o ňom rozhodnúť. Konkurzný súd, ktorý podanie žalovaného zo dňa 2.9.2003 označené ako návrh na zrušenie konkurzu vybavoval preto dôvodne a správne ako podnet na ktorý na toto podanie žalovaného reagoval listom zo dňa 22.10.2003 tak, že súd vydáva rozhodnutie podľa § 44 ods. 1 ZKV bez návrhu účastníkov a že nezistil dôvod na jeho aplikáciu. Obsahovo rovnaká je odpoveď zo dňa 9.6.2004 na opätovnú výzvu žalovaného zo dňa 4.6.2004 aby vo veci konal a rozhodol, ako aj jeho vyjadrenie vo veci zo dňa 21.2.2005 a 17.10.2007.

Správnosť uvedenej interpretácie ust. § 44 ods. 1 ZKV tak, že súd podľa tohto ustanovenia rozhoduje – pokiaľ zistí na to dôvody – ex offo a nemôže konať a rozhodovať o návrhu veriteľa na zrušenie konkurzu potvrdzuje aj okolnosť, na ktorú upozornil aj konkurzný súd vo svojom vyjadrení zo dňa 17.10.2007 k sťažnosti žalovaného na údajné prieťahy v konaní a síce že ZKV v ustanovení § 44 ods. 1 písm. c/ dáva právo podať návrh na zrušenie konkurzu len úpadcovi a to len v prípade ak s tým vyjadrili súhlas všetci konkurzní veritelia na listine s úradne overeným podpisom a ak s tým súhlasí správca.

Teda tvrdenie žalovaného v odvolaní, že zákon mu dáva právo podať návrh, a súd musí o ňom meritórne rozhodnúť neoprel o žiadne ustanovenie ZKV je chybné.

Pokiaľ odvolateľ poukazuje na uznesenie Okresného súdu Košice I. zo dňa 30.4.2004, ktorým tento súd vydal na žiadosť spoločnosti C. predbežné opatrenie, ktorým zakázal exekútorovi JUDr. M. vydať výťažok z predaja nehnuteľností správcovi konkurznej podstaty dlžníka Ing. P., S. a to až do právoplatného skončenia konania prebiehajúceho na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5 K 7/03, toto uznesenie nie je dôkazom toho, že konanie na základe podania žalovaného zo dňa 2.9.2003 označeného ako návrh na zrušenie konkurzu sa začalo a prebieha.

Z uvedeného je zrejmé, že konanie, o priebeh ktorého žalovaný oprel svoj návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nielenže neprebíha, ale sa vôbec nezačalo, teda žalovaným uvádzaný dôvod prerušenia konania nie je daný, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu I. stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu